

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010378
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120010378.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 06.05.2022, č. k. 15T/7/2020-218, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona tak, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt mesto C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určenej rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 15T/7/2020 - 190 z 20. marca 2020 v trvaní dva roky neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia.

Prvostupňový súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustil úmyselného trestného činu, za ktorého spáchanie bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I č. k. 1T/20/2021 - 79 z 26. apríla 2021 a priestupku proti verejnému poriadku, keď použil pyrotechniku ako fanúšik futbalového klubu, ktorého zápas sa odohral bez divákov. Na základe uvedených zistení súd dospel k záveru, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody riadny život, a preto po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody rozhodol o neosvedčení odsúdeného, že odsúdený podmienne odložený trest odňatia slobody vykoná.

Sťažnostný súd konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje aj napadnutý výrok za vecne správny. Prvostupňový súd dostatočným spôsobom zistil skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre správnosť výroku napadnutého uznesenia, a preto sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Sťažnostný súd len dopĺňa, že povinnosťou odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby bolo viesť život takým spôsobom, aby sa nedostal do rozporu so zákonom, dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužíval svoje práva proti spoluobčanom, nenarušoval občianske spolunažívanie v mieste bydliska ani v zamestnaní, plnil uložené obmedzenia a povinnosti, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Práve vedenie riadneho života je základnou podmienkou, ktorej splnenie súd skúma v rámci rozhodovania o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Sťažnostný súd má na základe skutočností zistených prvostupňovým súdom za dostatočne preukázané, že odsúdený porušil podmienku vedenia riadneho života (odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I dňa 26.04.2021, sp. zn. 1T/20/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.05.2021 zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona za skutok zo dňa 12.12.2020 a postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku zo dňa 02.05.2021) počas plynutia skúšobnej doby (od 21.03.2020 do 21.03.2022) a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď v súlade s ust. § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadil odsúdenému trest odňatia slobody vykonať tak, ako je to vyššie uvedené. Opakované nerešpektovanie právnych noriem nie je možné vyhodnotiť inak, iba tak, že odsúdený nevedel riadny život.

Podmiennečným odsúdením mal odsúdený možnosť preukázať polepšenie a skutočnosť, že konanie, pre ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody, bolo len jednorazové vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnym poriadkom. Práve skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustil ďalšieho protiprávneho konania, svedčí o tom, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatel'a ako dostatočné. Odsúdený si nevzal predpokladané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby žil v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

Prvostupňový súd zároveň postupoval správne aj vtedy, keď odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.